

АЛЕКСАНДАР ЧОТРИЋ У ЖИТИШТУ 19. ОКТОБРА НА ПРОМОЦИЈИ ЗБОРНИКА РАДОВА "ПЕТО ГОДИШЊЕ ДОБА", О КОНКУРСУ ЗА АФОРИЗМЕ „БАНАТСКО ПЕРО 2012“

Иако у Србији ствара велики број врхунских сатиричара, мало је књижевних конкурса на којима се вреднује афористичарско стваралаштво. Због тога је за похвалу постојање конкурса „Банатско перо“, на који се одазива много аутора из Србије и земаља региона. Квалитет и број пристиглих афоризама на Конкурс „Банатско перо 2012“ сведоче о високом реномеу ове традиционалне награде, која је Житишту обезбедила значајно место на књижевној мапи Србије. Аутори су на овогодишњем конкурс у краткој форми исписали духовите и сатиричне мисли о властима, социјалним темама, свакодневним животним проблемима, породичним односима, љубавним јадима, брачним невољама, незапослености, политичарима, европским интеграцијама, међународној политици, Косову, уметности, књижевности... Међу пристиглим афоризмима има и успешних рефлексија на народне пословице, изреке, загонетке, филмске реплике, познате изјаве јавних личности... Успешнији су они афоризми који говоре о општијим и непролазним темама и који у свом фокусу имају универзално и ванвременско. Има, свакако, и веома добрих афоризама који се односе на конкретну друштвену, социјалну и политичку ситуацију у земљи и државама регије. Афористичари су се потрудили да из своје специфичне визије, мало искошене, са много хумора и нешто мање ироније и сарказма, укажу на неприхватљиве поступке одговорних, корупцију у државним структурама, транзиционе муке, пропаст привреде, невоље пољопривредника, криминално богаћење тајкуна, дивљање цена, економску кризу, контролу медија, неправду коју Србији чини свет, маргинализацију културе, невоље у српском спорту... Аутори су користећи различите стилске фигуре остварили запажен ниво квалитета жанра и потврдили да је Конкурс у Житишту међу најзначајнијим ове врсте у Србији и окружењу, због чега је важно да настави постојање. Афоризми који су објављени у Алманаху са Конкурса потврђују да данас „имамо сучим изаћи“ пред Михаила Максимовића, који је пре тачно 220. година, дакле давне 1792. године у Бечу објавио прву књигу српског афоризма „Мали буквар за велику децу“. Зато је било задовољство радити у жирију и одабрати најбоље афоризме који ће својом оригиналношћу, артизмом, духовитошћу и естетским вредностима представљати допринос савременој афористичарској продукцији.